עסו. 6 No. 23 שבת פרשת יתרו תשס"ם

THE THEMES OF THE שמע

That the שמע קריאת שמע of both תכלת ערבית and תפלת שחרית מפלת מדיאת שמע are part of a set of תפלת ברכות קריאת שמע and that the ברכות אישוע have an order in which the ברכות קריאת שמע of תפלת שחרית of תפלת שחרית of מחרית משע proceed ערבית קריאת שמע and should be studied in that order can be supported by the language adopted by חז"ל for inclusion in the ברכות. Let us begin by identifying the theme of each set of ברכות beginning with: "מעריב ערבים ברכות דף א' עמ' א' משנה. בשחר מברך שתים לפניה ואחת לאחריה, תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יא' עמ' א' משנה. בשחר מברך שתים לפניה ושתים לאחריה, אחת ארוכה ואחת קצרה. מקום שאמרו להאריך, אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריך, לחתום, אינו רשאי שלא לחתום, שלא לחתום, אינו רשאי לחתום. גמרא. מאי מברך? אמר רבי יעקב אמר רבי אושעיא – דף יא עמוד ב (ישעיהו מ"ה) יוצר אור ובורא חשך. לימא: יוצר אור ובורא נוגה! כדכתיב קאמרינן. אלא מעתה: (ישעיהו מ"ה) עשה שלום ובורא רע, מי קא אמרינן כדכתיב? אלא, כתיב רע וקרינן הכל לישנא מעליא, הכא נמי לימא שלום ובורא רע, מי קא אמרינן כדכתיב? אלא, כתיב רע וקרינן הכל לישנא מעליא, הכא נמי לימא

נוגה לישנא מעליא! אלא אמר רבא: כדי להזכיר מדת יום בלילה ומדת לילה ביום. בשלמא מדת לילה ביום בדאמרינן: יוצר אור ובורא חשך, אלא מדת יום בלילה היכי משכחת לה? אמר אביי: גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור.

Translation: MISHNAH. In the morning two Brachos are to be said before Kriyas Shema and one after it. In the evening two are said before Kriyas Shema and two after it, one long and one short. Where the sages ruled that a long Bracha should be said, it is not permitted to say a short one. Where the Sages ordained a short Bracha a long one is not permitted. A prayer which the Sages ordered to be concluded with a benediction must not be left without such a conclusion. A prayer which the Sages ordered to be left without such a conclusion must not be so concluded. GEMARA. What is the first Bracha that one says before Kriyas Shema in the morning? Rav Jacob said in the name of Rav Oshaia: Blessed are You who forms light and creates darkness'. Let him say rather: Who forms light and creates brightness'? We want to stay with the language of the Scripture. If that is so, what of the next words in the text, Who makes peace and creates evil: do we repeat those words as they are written? It is written 'evil' and we say 'all things' as a euphemism. Then here too let us say 'brightness' as a euphemism! In fact, replied Raba, it is in order to mention the distinctive feature of the day in the night-time and the distinctive feature of the night in the day-time, as we say, Who forms light and creates darkness'. But where do you find the distinctive feature of the day mentioned in the night-time? Abaye replied: In the words, 'You roll away the light from before the darkness and the darkness from before the light'.

The theme of the ברכום סל ברכים ערבים אור ווצר אור is ווצר ומדת וובלל מדת יום בלילה ומדת ווצר is יוצר אור מפני חשך מפני אור לילה ביום. That theme is found in the words: לילה ביום that were included in the ברכה of המעריב ערבים. The theme is also found in the words: יוצר אור found in the ברכה of יוצר אור ובורא חשך based on the opening words to the מעריב ערבים of המעריב ערבים based on the opening words to the ברכה אשר בדברו ברכה: what the של עולם created was through words; not through

physical action¹. The importance of those words is brought forth when we examine the punctuation of the ברכה Most מברכה as follows:

אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים, ובתבונה משנה עתים, ומחליף את הזמנים, ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו.

In גוסח יהודי מרוקו is punctuated as follows:

אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה. פותח שערים בתבונה. משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו.

The punctuation changes the meaning of the words. According to the first הבונו של עולם, the only action that the מעריב ערבים took through words was מעריב ערבים. According to the second חבונו של עולם, all the actions that are listed in the ברבה were accomplished through words, a very powerful argument in favor of that punctuation.

What is the theme of the second set of ברכות, ברכת עולם, אהבת עולם:

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות פרק א דף ג מור ג-ר' סימון בשם רבי שמואל בר נחמן: על שם והגית בו יומם ולילה, שתהא הגיית היום והלילה שוין. ר' יוסי בר' אבין בשם ר' יהושע בן לוי על שם שבע ביום הללתיך שם שבע ביום הללתיך שם שבע ביום הללתיך כאילו קיים והגית בו יומם ולילה.

Translation: Rav Simon in the name of Rav Shmuel son of Nachman says: the total number of Brachos that are recited before and after Kriyas Shema is based on a verse: you shall be involved in studying Torah in the day and at night. This is interpreted to mean that your involvement with Torah learning should be equal both in the day and at night. Rav Yossi son of Rav Avin in the name of Rav Yehoshua son of Levi opined: there are seven Brachos of Kriyas Shema each day based on the verse: seven times a day I shall praise You for your just rulings. Rav Nachman in the name of Rav Mani said: whoever fulfills the requirements of the verse: seven times a day I shall praise You (recites seven Brachos of Kriyas Shema each day) has fulfilled his obligation of being involved in Torah learning day and night.

The theme of the ברכות of אהבת עולם / אהבה וis is שתהא הגיית היום והלילה שוין אהבה והבה / אהבת וומם ולילה is theme is based on the verse: והגית בו יומם ולילה. This theme is found in the words: אהבת עולם of ברכה included in the ברכה of אהבת עולם of ברכה additional words in the אהבת עולם אהבת עולם by reciting יומם ולילה:

על כן י-י א-להינו, בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך, ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד.

What is theme of the third set of ברכות, ברכות אמת ואמונה.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד א'–אמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב: כל שלא אמר אמת ויציב שחרית ואמת ואמונה ערבית, לא יצא ידי חובתו, שנאמר: (תהלים צ"ב) להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות.

^{1.} We make a similar statement to open the ברכך סל ברוך שאמר והיה העולם ברוך שאמר והיה העולם ברוך שאמר זהיה. The statement also acts to open ברוך דומרה

להבין את התפלה

Translation: Raba son of Hinena the elder said in the name of Rab: If one fails to say: Emes V'Yatziv in the morning and Emes V'Emunah in the evening, he has not performed his obligation; for it is said, To declare Your loving kindness in the morning and Your faithfulness in the night.

The theme of the ברכות סל אמת ויציב אמת ויציב is אמת ואמונת להגיד בבקר להגיד בבקר אמת ויציב. The theme of אמונה is easy to find in the ברכה of אמונה. It is included in the opening words:

ואמונה כל זאת, וקים עלינו, כי הוא י-י א-להינו ואין זולתו, ואנחנו ישראל עמו.

Where do we find the theme of חסדך in the ברכה of אמת ויציב? Perhaps with the words: מלכנו מלך אבותינו, גאלנו גאל אבותינו, יוצרנו צור ישועתינו, פודנו ומצילנו מעולם שמך, אין א-להים זולתד.

Arguably the theme of אמר is much more pronounced in the paragraph beginning: עזרת עזרת. It is worth noting that אמר included the themes of אמר and אמר in both the of אמר ואמונה of אמר אמר אמר מחד and the אמר ויציב ס ברכה אמר אמר אמר אמונה of אמר אמר אמר אמר אמונה of אמר אמר אמונה as follows:

הפודנו מיד מלכים, מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים. הא–ל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו, העשה גדולות עד אין חקר, ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים, ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות אויבינו, וירם קרננו על כל שונאינו.

The theme of אמת ויציב of ברכה appears in the ברכה

אמת א–להי עולם מלכנו, צור יעקב, מגן ישענו, לדר ודר הוא קים, ושמו קים, וכסאו נכון, ומלכותו ואמונתו לעד קימת. ודבריו חיים וקימים, <u>נאמנים</u> ונחמדים לעד ולעולמי עולמים.

The third ברכה of קריאת שמע has an additional theme:

תלמוד ירושלמי ברכות פרק א דף ג מור ד /ה"ו–תני: הקורא את שמע בבוקר צריך להזכיר יציאת מצרים באמת ויציב. ר' אומ' צריך להזכיר בה מלכות. אחרים אומרים צריך להזכיר בה קריעת ים סוף ומכת בכורים. ר' יהושע בן לוי אומר צריך להזכיר את כולן וצריך לומר צור ישראל וגואלו.

Translation: We learned: He who reads Kriyas Shema in the morning must refer to the Exodus from Egypt in the Bracha of Emes V'Yatziv. Rebbe says: he must refer to G-d's hegemony. Acherim say: He must refer to the splitting of the sea and the plague of the First Born. Rabbi Yehoshua son of Levi says: He must refer to all of them and he must end the Bracha with the words: Tzur Yosroel V'Go'Alo.

The תוספתא does not limit the requirement to only the morning:

תוספתא מסכת ברכות (ליברמן) פרק ב–הלכה א–הקורא את שמע צריך להזכיר יציאת מצרים באמת ויציב. רבי אומר צריך להזכיר בה מלכות. אחרים אומרים צריך להזכיר בה מכת בכורים וקריעת ים סוף.

Translation: He who reads Kriyas Shema must refer to the Exodus from Egypt in the Bracha of Emes V'Yatziv. Rebbe says: he must refer to G-d's hegemony. Acherim say: He must refer to the splitting of the sea and the plague of the First Born.

Although both the תוספתא and the תוספתא appear to the limit the need to refer to these themes to only the אמת ויציב of אמת ויציב, it is clear that הו"ל included these themes

in the ברכה of אמת ואמונה of אמת ואמונה: The theme of יציאת מצרים:

אמת ואמונה- ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם;

אמת ויציב- ממצרים גאלתנו, י-י א-להינו, ומבית עבדים פדיתנו.

The theme of מלכות:

אמת ואמונה- מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים;

אמת ויציב– אמת א–להי עולם מלכנו, צור יעקב, מגן ישענו, לדר ודר הוא קים, ושמו קים, וכסאו נכון, ומלכותו ואמונתו לעד קימת.

The theme of סוף ים וקריעת וקרים ומכת בכורים וקריעת ים

אמת ואמונה– המכה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף, את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות מבע.

אמת ויציב– כל בכוריהם הרגת, ובכורך גאלת, וים סוף בקעת, וזדים מבעת, וידידים העברת, ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר.

When הו"ל composed the תפלה of תפלה, they instituted a rule that a statement identifying the theme of the ברכה must be stated just before the המעריב ערבים. The points out that the המעריב ערבים of המעריב ערבים appears to violate that rule:

ספר כלבו סימן י-כשקורא קריאת שמע בערב מברך לפניה מעריב ערבים ואהבת עולם, ויש לתמוה למה תקנו בברכת המעריב ערבים ה' צב-אות תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד קודם חתימת בא"י המעריב ערבים דנראה כהפסקה שאין החתימה מעין הברכה, והיה ראוי להיות החתימה סמוך למבדיל בין יום ובין לילה, ובזה יהיה חתימת הברכה מעין הברכה? והענין שאנו צריכין להזכיר מדת לילה ביום ומדת יום בלילה ולפי שהוא יתברך הוא הבורא היום נמליך אותו עלינו, אחרי זכרנו שתי מדות אלו נאמר מי הוא הגולל אור מפני חשך? ה' צב-אות שמו. תפס לשון הפסוק כי כן בא ה' צב-אות אחר הזכרת היצירה באמרו (ישעיה מה, ז) יוצר אור ובורא חשך וכו' ה' צבאות שמו. להודיע שהוא הבורא יתברך ברא אותן להוציא ולבמל דעת הכופרים בזה.

Translation: Before a person reads Kriyas Shema at night, he should recite the Bracha of Ha'Ma'Ariv Aravim and Ahavas Olam. It is surprising that Chazal placed the line of: Hashem Tzvakos Tamid Yimloch Aleinu L'Olam Va'Ed before the concluding Bracha of Ha'Ma'Ariv Aravim. Those words appear to be a diversion away from the theme of the Bracha. That results in the theme of the Bracha not being stated just before the concluding Bracha. Rightfully the concluding Bracha should have followed the words: Oo'Mavdil Bain Yom Oo'V ain Layla which express the theme of the Bracha. I would explain the composition of the Bracha as follows: we need to refer in the morning prayers to G-d's involvement in what transpires at night and we need to refer in the night prayers to G-d's involvement in what transpires during the day. By doing so we assert that G-d is creator of all. Therefore, we need to also make a statement anointing G-d as our King. In other words, we answer the question: who is it that governs both during the day and at night? Hashem Zvakos is His name. Chazal borrowed the words from the end of the verse in which Yishayau declares that G-d is the One who created both light and darkness. After making that statement, Yishayahu concludes with the words: Ani Hashem Oseh Kol Aileh (I am G-d who created all this). We follow Yishayahu's lead by adding the words: Hashem Tzvakos Tamid Yimloch Aleinu L'Olam Va'Ed. We acknowledge that G-d is the creator of both daylight and darkness in response to those heretics who deny that G-d created both daylight and darkness.

SUPPLEMENT

Fourteen Steps To a More Meaningful תפלת שחרית

The following was my response to a posting on the Lookstein Center For Jewish Education Listserv which asked for suggestions on improving the involvement of girls in Jewish prayer:

I read your posting on Lookjed and would like to make a simple suggestion as to how you can enhance the prayer experience for the girls in your school. It is the same suggestion that I would make to enhance the prayer experience for boys; provide your students with a one hour class on Beurei Hatefila each week.

I am a student of Rabbi Isaiah Wohlgemuth, zt"l, who taught a course in Beurei Hatefila at Maimonides School in Brookline, MA for many years, the school founded by the Rav, Rabbi Joseph Soloveitchik, zt"l. Students were taught an hour of Beurei Hatefila each week from grades 7 through 12. Many Jewish educators are unaware that the Rav considered the Beurei Hatefila course so important that he made it a requirement that a student pass a comprehensive examination in Beurei Hatefila in 12th grade in order to qualify for a Hebrew diploma, a document that the Rav himself co-signed. (He did not sign the English diplomas at Maimonides). Ask any graduate of Maimonides what he/she remembers best from his/her Jewish studies at Maimonides. One hundred percent would tell you that it was the course on Beurei Hatefila.

I am trying to continue Rabbi Wohlgemuth's work. For the last six years I have been publishing a weekly e-mail newsletter in which I trace the sources for the structure and wording of the Tefilos. I have completed my study of the daily Tefilas Shacharis and Mincha. I am now in the middle of studying Tefilas Maariv. I have published a commentary on Birkas Hamazone and a Haggadah. Along the way I have provided supplements on many of the holiday Tefilos. I invite you to review my work at the website of the Beurei Hatefila Institute: www.beureihatefila.com. Please feel free to incorporate any of the material into your school's Jewish Studies curriculum.

Perhaps it would be useful if I suggested some small steps that you can immediately take to enhance the prayer experience for the girls in your school.

1. Remind the students to answer שליה ציבור that the שליה ציבור recites. Tell them to do so not only because of Halachic reasons but also because of the history of . Is it possible that the word "אמן" is the reason that the Jewish religion survived after the destruction of the בית המקרש and throughout the long Diaspora? An argument can be made for that hypothesis if you agree with me that it was the requirement that ten

men congregate together to pray and to listen to קריאת התורה that has kept the Jewish People as a distinct group. This resulted in Jews having to live near each other in order to practice their religion to the fullest. The synagogue became the center of the community for religious purposes and for social activities. Why was the word "px" so important? If you examine the תפילות closely you will notice that הו"ל structured the תפילות around ברכות implored us to recite 100 ברכות each day. Why were ברכות chosen? Two reasons: שרכות were easy to remember (half the words are always the same) and they provided a mechanism by which someone who did not know the תפילות could fulfill his obligation by answering ברכה to the ברכה recited by the שליה ציבור. Think back to when שמונה עשרה first issued the שמונה עשרה should be recited each day. News of the תקנה could not have spread easily since the תפילות themselves were not initially written down. Instead the תפילות were transmitted orally. Consider further that הו"ל chose ברבות around which to structure the תפילות because of their mnemonic quality, an easy means of remembering the תפילות. Because ברבות also provided the mechanism by which many could fulfill their obligation to recite the הפילות by the act one person, הו"ל did not need to teach the תפילות to many people in order that many could fulfill their obligation. Under those circumstances, the שליה ציבור played a very important role, a much more important role than he does today. When your students answer "px" they should be reminded of how lucky they are to be living at a time when they can hold a in their hands and can recite the prayers on their own and do not need to rely on the recitation of the ברבות by the שליח ציבור.

- 2. Teach the students that whenever they recite the first verse of קריאת שמע, they should do so loudly. When all those congregated recite the first verse of סריאת שמע out loud and in unison, the recital becomes a very moving experience. If in doing so your students are reminded of reciting the Pledge of Allegiance of the United States of America, that is a good thing because שמע שמע is considered the Pledge of Allegiance of Judaism.
- 3. Have your students recite קרבנות; in particular, the פרשה of the קרבן תמיד, the קרבן תמיד of the איזהו מקומן of the איזהו מקומן of the משניות. Two reasons to recite those paragraphs: first, in doing so they are complying with the rule that a person needs to divide his learning time into three equal sections: ממרא and משנה, חומש and גמרא. That explanation provides you as an educator the opportunity to discuss the interplay between תפלה and לימוד תורה play such an important of that is found in the תפלה? That is a complicated question to answer in a short article. Here is a clue: in one of the articles attributed to the Rav he uses the term: לימוד שבלב to describe

להבין את התפלה

תורה. That is the same term that הוויל employed to describe לימוד תורה. What was the Rav teaching us? Let us first ask a more basic question: why is הורה so important? The Rav employs a concept that I found in the writings of Philo, a Jewish philosopher who lived at the turn of the first Millenium in Alexandria, Egypt. Philo wrote the following: "Man's true function is to know G-d and to make G-d known. He can know G-d only through His revelation, and he can comprehend that revelation only by continued study." was intertwined within שפתינו because man cannot properly address G-d through prayer unless man has made the effort to know G-d through Jewish study. A second reason to recite קרבנות is based on the verse: ונשלמה פרים שפתינו. Since we can no longer bring אונה מור בנות קרבנות דרבנות of the קרבנות in place of the bringing of the קרבנות of the קרבנות of the קרבנות of the קרבנות our way of substituting for the קרבן תמיר of substituting for the קרבן תמיר of substituting for the קרבן תמיר of substituting for the קרבנות of the property address of the our way of substituting for the property address of the our way of substituting for the property address of the our way of substituting for the our

- 4. Have the students contribute בדקה at the point in ויברך דויד when they say: ואתה when they say: מושל בכל Several sources make that recommendation. Although the sources do not add the following rationale for doing so, I believe that it probably is the underlying reason: Performing the אמונה מצוה ס מצוה מצוה מצוה מצוה מצוה מצוה עשרה after fulfilling a מצוה מצוה עשרה. צדקה ס מצוה מצוה עשרה
- 5. Have your students recite the יוצר in קרושה responsively in the same manner as they recite הורת הש"ץ during יוצר הוצר הוצר. Such an approach raises the recital of יוצר in קרושה to the level of a הברשה.
- 6. Have the שליח ציבור recite the ברכה out loud and ask the students to recite the אליח שיבור with him. In that way, they can actively participate in and feel themselves fulfilling the requirement of מיכת גאולה לתפלה.
- 7. Teach the students that reciting the silent שמונה עשרה is חפלה בציבור and is the reason that ten men congregate to pray together. They may have thought that the primary reason that ten men congregate is to recite קריש a crain of . That is not so. Ten men who gather together to recite the silent שמונה עשרה have a special power. They represent not only themselves, not only the ten men who are congregated but they represent all of כלל ישראל. It is as if all of the Jewish people are gathered together in one place with them to pray to G-d. That is what the Gemara meant when it described ten men as constituting an June.
- 8. Encourage the students to add their own personal prayers to שמונה עשרה either in Hebrew or in English. Teach them that they can do so in any of the 13 middle ברבות if

what they want to add fits into the theme of any of the middle ברכות. ברכות they can recite their personal prayer at the end of שמנה עשרה. A third alternative: have them add their personal prayer to the end of שמונה עשרה but before they step back three steps. At what point do they reach the end of שמונה עשרה? שמונה עשרה ends after the of ממונה עשרה of שמונה עשרה. To signal that they have concluded שמונה עשרה, they should immediately recite the pole of ים מחונה עשרה. They need to recite that verse based on the rule found in the Gemara that היו לרצון אמרי פי פסוק and end with the הי שפתי תפתח. It is one of several examples of personal prayers that the Gemara relates were regularly recited by some הנאים, personalities in the difference of the step of the several examples of personal prayers that the Gemara relates were regularly recited by some הנאים.

- 9. Teach them the importance of reciting מודים דרבנן. Why did שליה מודים וואליה מודים ברבנן were concerned that when the שליה ציבור recited the words: שליה אנהנו לך (meaning either that we thank You or that we bow down to You), the מודים אנהנו לי"s words could be construed as being less than truthful because he was the only one saying: "we". In order that no question arise as to whether the שליה ציבור was being truthful, שליה מיבור asked that those congregated join the ציבור the first three words so that indeed "we" were thanking G-d.
- 10. Teach the children that חורת הש"ץ is recited after תחנון is recited after החנון. From the point that the שליח ציבור completes the המברך את עמו ישראל and recites the verse of יהיו לרצון אמרי פי , we join the שליה ציבור in performing three activities as part of וידוי; חזרת הש"ץ (confession), תחנון and תחנון. In Nusach Ashkenaz it is not obvious as to when they recite יידוי particularly on Sundays, Tuesdays, Wednesdays and Fridays. It is found in the line: רחום וחנון המאתי לפניך. Rabbi Shaptai Sofer (1500's) in his סידור recommends that we stand when we say that line because it represents וידוי and we are required to stand for וידוי. Since the recitation of the verse: ויאמר דויד אל גד recited just before רחום וחנון חמאתי לפניך is of unknown origin, it can be omitted because it overshadows the line of ידוי. (In fact, the Vilna Gaon in his book מעשה הרב, section 49, directs that the verse be omitted.) שים which follows is one of the most important non-verbal acts of prayer that a Jew performs as part of תפלה. Use the subject of נפילת אפים to teach the students the important role that our non-verbal acts play within תפלה. The Avudrohom's explanation of the line: ואנחנו לא לדע מה נעשה found at the end of תחנון highlights the importance of our non-verbal acts

להבין את התפלה

of prayer. In those words, we remind G-d that we have performed three non-verbal acts during prayer: sitting, standing and בּילת אפים. After completing the third act, אפים, we throw our hands up in frustration and cry out to G-d and say: we do not know what else we can do to have You answer our prayers. which follows שוֹלת אפים is one more opportunity to recite a personal prayer. The word "תהלים" means supplication, a humble prayer. החלים chose a chapter of תהלים for us to recite as that personal prayer. But the chapter that החלים chose is not mandatory. We can choose any paragraph of מהלים or substitute with our own prayer.

- 11. Teach the children the purpose of קריאת התורה; i.e. the reenactment of קריאת, accepting the Torah anew. Moroccan Jews have a beautiful prayer that they recite as the Torah is being carried from the ark to the בימה in which they explicitly affirm that they are accepting the Torah anew. Here is the English translation of that prayer:, "I hereby accept upon myself the obligations of the Torah that was given to us by G-d through Moshe Rabbeinu. I hereby accept it anew with a complete and unconditional acceptance. This acceptance is done with my complete heart and all my soul and with all my possessions, with all 248 of my hones and 365 of my sinews. This acceptance is being performed without even a shred of compulsion but is being done in joy and with a good heart. This acceptance is in accordance with Rabbi Shimon son of Yochai, and his holy son Rabbi Elazar and in accordance with the holy King Yosam, son of Eliyahu. My mouth is like their mouth; my acknowledgement is like their acknowledgement; my acceptance is like their acceptance and my intentions are like their intentions. By mentioning them, my wish is to include all of the Jewish people, individually and as a group. This acceptance should be upon me, upon my children, and my children's children, until the end of time, Amen.
- 12. Teach the children that ובא לציון is one last moment of learning within תפלת. The importance of that learning is shown by the Gemara when it provides that the recitation of רושה דסידרא) is one of the reasons that G-d allows the world to remain standing.
- 13. Teach the children the history behind the addition of עלינו לשבח into all our מפילות. In particular they should learn about the Massacre of the Jews in Blois, France in 1171 and the Piyut that was composed to mark the occasion. In that Piyut the author describes how the Jews sang עלינו לשבח as they were led to their fiery deaths.
- 14. Have the children recite the six זכירת and the 13 אני מאמין as a memorial to the Jews who died in the Holocaust.